

VÅLÅSGARDEN

ASTRID KROG HALSE

*Glasa ligg og glyre
med morgonsola rinn.
Gjennom kollgrasstråa
det stryk så mild en vind.*

*Det er så tomt ti husom,
det ingin røk å sjå,
men høgst på låvevegga
det heng en ruståt ljå.*

*Dogga ligg ti grasa,
men ingin trø ho tu.
Det finst itt far tå fefot
tå korkje gjet ell ku.*

*Ingor kringelhuing
og ingin bjellelåt,
men nedmed Berjulberja
det ligg en kvelva båt.*

*Det er så mange minne
om det som va engong.
Og sommo bekken sikla
og søng på sommo song.*

*Han kjem i hau ho Sigrid
så va så god og ljøs,
og sprang så lett på fotom
imillom bur og fjøs.*

*Ho fekk så tung en lagnad,
et ljøs vart sløkt så brått.
Dem sørgt i Vålåsgarda,
det vart så tungt og grått.*

*Men segna om ho Sigrid
ho livi da'n i dag,
og oppatt-tekje manggong
når einkvan set i lag.*

*Dem for åt Vålåsgarda
frå bae bøgda lag
og nemnt'n med di namna
som snart er glømt i dag.*

*Eg sakna gammelnamnet,
ti det va song og sus
tå soga ifrå fjellom
og sol ti verbron hus.*

Mot Svarhetta og Geithetta

(Reidun Mecsei)

*Stå vakt om naturen! Slå angrepet ned!
Dem opp mot de hissige hjerner!-
La fjellvidda hvile i soldagens fred
i dryss av de evige stjerner!-*

*Slå døgnets urolige røster med brann
lys fred på de fattige lier!-
gi Norge et lysende «ingenmannsland»,
hvor skapningens herre tier!-*

(Theodor Caspari)

«Interiør» fra Loennechenbua

(Ivar Halse) →

På vei mot Storsylen etter et besøk på Storsola. (Roar Nålsund)

Tekst til farvebildene fra side 17 t.o.m. 24:

Opp mot Syltoppen fra Storsola - 1977 (Roar Nålsund)

Rype på Svarthamran, mot Blåtjern og Gjevillvassdalen (Rolf Høyem)

Bårdsgården - juni 1978 (Roar Nålsund)

Schultzhytta - påsken 1978 (Edvin Rian)

Fra Sjøsetra like ved Orkelsjøhytta (Fotograf ukjent)

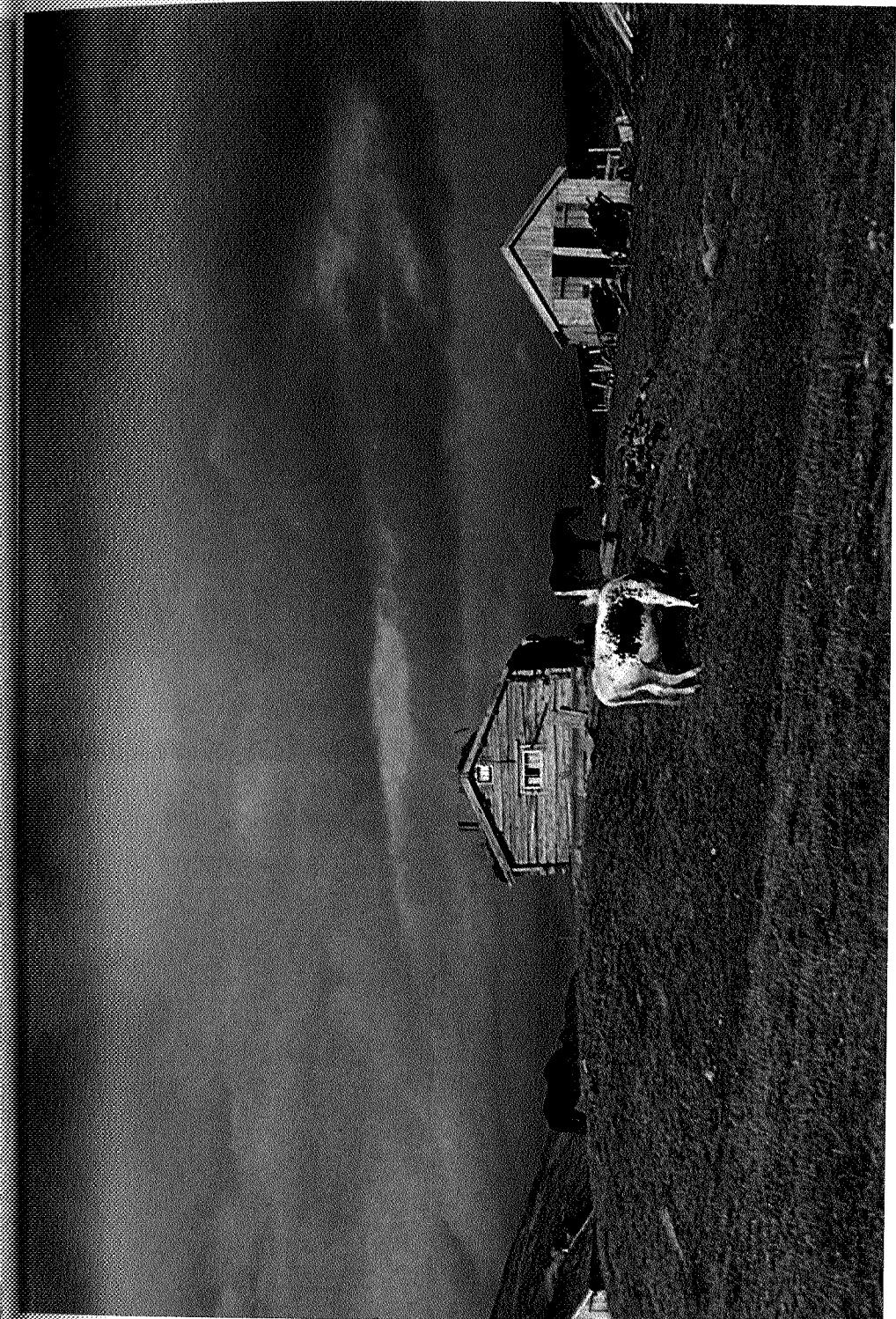
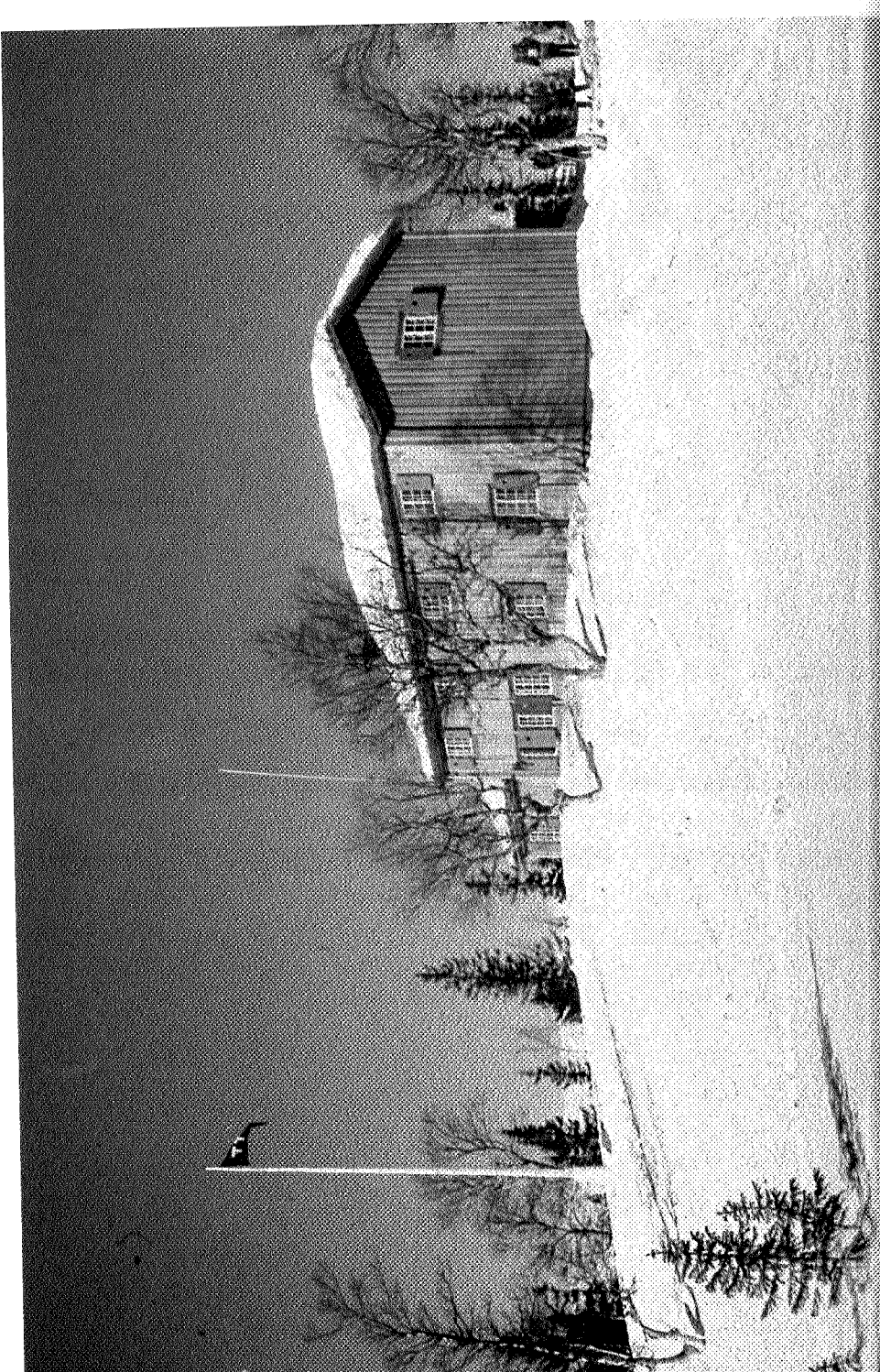
Snøfokk ved Blåhammarstugan - utsikt østover mot Geitryggen/ Snasahägarna
(Fotograf ukjent)

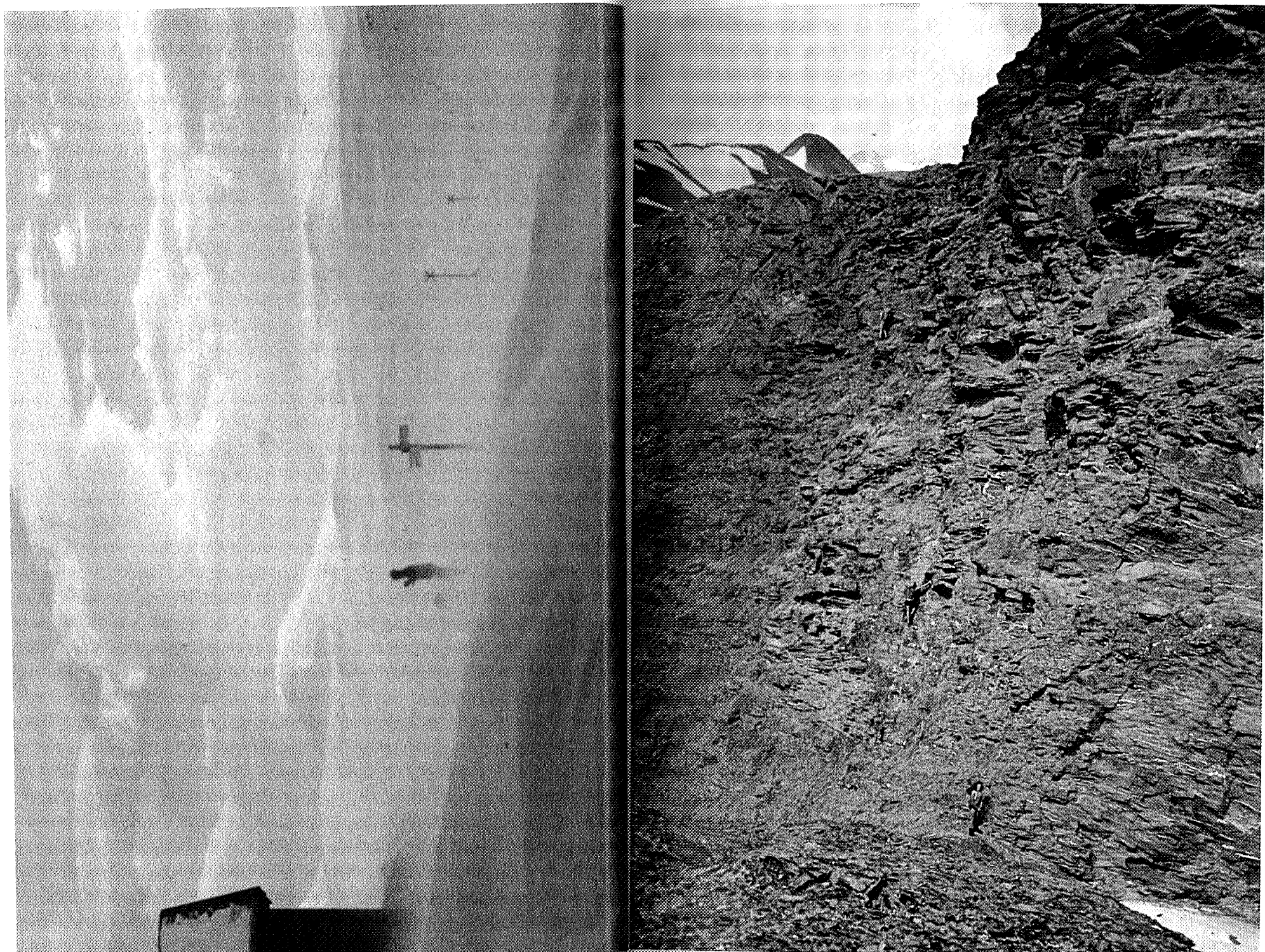
Hembre Gjevillvasskam - oppstigning av det dypeste «hakket» i kammen
(Roar Nålsund)

Fongen og Ramsjøhytta - påsken 1978 (Roar Nålsund)

Trollheimen blir vernet, men nasjonalpark blir det ikke

KARL H. BROX

I et brev til friluftsf- og naturvernkonsulentene i Sør-Trøndelag og Møre og Romsdal fylker datert 3. januar 1974, fremmet professor Olav Gjærevoll et forslag om at Trollheimen burde vernes som nasjonalpark. Gjærevoll viste til de naturkvaliteter som finnes i denne fjellheimen, og pekte videre på at også den rekreasjonsmessige verdi burde tilsi et vern.

Trondhjems Turistforening ga Gjærevolls tanke full støtte, og i årboken skrev foreningens daværende formann Fritz Christensen at «om det ikke lar seg gjøre å få en ren nasjonalpark, vil vi foreslå at det i likhet med enkelte naturområder nær byene blir opprettet en såkalt rød strek, innenfor hvilken all videre utbygging blir nektet og hvor fauna og flora blir tatt vare på i den utstrekning det lar seg gjøre. - - - Det er ikke andre steder i Trøndelag at et areal av denne størrelsen kan bevares uten å dra for store vekslers på samfunnsmaskineriet. Vi ber publikum om å støtte opp om denne saken».

I dag, omkring fem år etter at Gjærevolls forslag ble fremsatt, er saken kommet så langt at det er utarbeidet et forprosjekt for en verneplan for Trollheimen, og den endelige verneplanen vil etter alt å dømme foreligge vinteren 1980. Det kan imidlertid alt nå fastslås at det ikke vil bli noen **nasjonalpark** i Trollheimen, og årsaken til det har Trollheimsutvalget, som arbeider med vernesaken, selv gjort rede for i det fremlagt forprosjektet:

1. Nasjonalpark kan berre leggest ut på statleg grunn og privat eigedom som grensar til statleg grunn.
2. Kombinasjonar av andre fredings- og verneformer synes å kunne gje løysingar som er betre tilpassa bruken og utnyttinga av Trollheimen utan at verneinteressene vert skadelidande.